



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 12692/2023**  
**22.06.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., власника предузетничке радње „ББ“ ..., коју заступа Здравко Ћосић адвокат из ..., против тужене „Banca Intesa“ а.д. Београд, коју заступа Немања Алексић адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3972/21 од 09.06.2022. године, на седници одржаној 22.06.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3972/21 од 09.06.2022. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3972/21 од 09.06.2022. године.

### **Образложење**

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 3972/21 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П 497/21 од 27.08.2021. године којом је утврђено да је ништава одредба члана 3.5 уговора о кредиту – обавезни елементи уговора који су саставни део уговора о кредиту од 28.03.2019. године (став први изреке) и обавезана тужена да исплати тужилци 4.000,00 динара на име стицања без основа са законском затезном каматом од 28.03.2019. године до исплате (став други изреке) и 27.800,00 динара на име трошкова парничног поступка (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено, на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

Предметна правноснажна пресуда донета у другом степену почива на уједначеном тумачењу и примени права који су изражени како у одлукама нижестепених судова, тако и у одлукама овог суда. Иако тужена има права да уговара

и наплату трошкова обраде кредита, у конкретном случају тужбени захтев је усвојен и утврђена ништавост одредбе о накнади трошкова обраде кредита, а тужена обавезана да исплати тужиљи наплаћени новчани износ, зато што није доказала да је у предуговорној фази, понудом која је садржавала све прописане податке, упознала тужиљу на јасан и недвосмислен начин са врстом и висином трошкова и накнада који падају на њен терет, у складу са чланом 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити корисника финансијских услуга, сачињеном на обрасцу прописаном тачком 12. Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику („Службени гласник Републике Србије“, број 65/11. Указивање ревидента на судске одлуке којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању не представља нужно различито поступање суда у истој правној ствари, јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Пошто у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога из члана 404. став 1. ЗПП - разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно ново тумачење права на којем је заснован означени правни став, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ст. 1. и 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП), због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић